

GARA AUGLIS IR PATIESĪBA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2.Laiku 25:2; Psalmi 51:17; Jer. 29:13; Jāņa 7:16,17; 14:6; 17:3; Ebr. 5:14.

ATMIŅAS PANTS:

„Kad jūs Mani meklēsīt, jūs Mani atradīsīt. Ja jūs no visas sirds Mani meklēsīt” (Jer. 29:13).

Grieķu vārdam „aletheia”, kas tulkojams kā „patiesība”, ir divas nozīmes. Tas nozīmē gan objektīvu patiesību (reālus faktus, patiesīgumu vai principu), gan arī subjektīvu patiesību (patiesība kā personīga izcilība – prāta stāvoklis bez samākslotības, izlikšanās, viltus, maldiem vai nepatiesības). Tātad patiesība ir fakti, kurus zinām. Tomēr pastāv arī patiesības subjektīvie elementi, kas nosaka, kā mēs katrs individuāli atsaucamies tam, ko uzzinām. Ja mūsu dzīvē valdīs abi patiesības veidi, mēs spēsim izrādīt patiesību kā Gara augli.

Tādēļ kristīgajā gājumā ļoti svarīgi ir abi iepriekšminētie elementi. Mums jāzina objektīvā patiesība, kas atrodama Jēzu, bet vēl mums nepieciešama personīgā, subjektīvā pieredze, kā šī patiesība izmainījusi katra dzīvi.

Paraugieties uz Jūdu. Vairāk kā trīsarpus gadu viņš pavadīja kopā ar Jēzu. Jūdām tika atklātas visdažādākās patiesības. Viņš redzēja lietas un notikumus, par kuriem mēs varam vien lasīt. Tomēr tas viss viņam nepalīdzēja.

Mācīsimies no citu kļūdām.

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 20.martā.)

„ES ESMU... PATIESĪBA”

„Jēzus viņam saka: ‘ES ESMU ceļš, patiesība un dzīvība; neviens netiek pie Tēva kā vien caur Mani’” (Jāņa 14:6). Uzrakstiet īsu kopsavilkumu, ko, jūsuprāt, šī rakstvieta nozīmē. _____

Zināmā līmenī šī rakstvieta radikāli izaicina mūsdienu pasaulē tik populāro relativismu (ideju, ka patiesība ir vienīgi subjektīva un personīga). Jēzus izsakās nepārprotami: nav pieņemami tādi aizbaidinājumi, ka „katrs pats atrod savu ceļu pie Dieva” un tā tālāk. Jēzus, sakot šos vārdus, nodibina objektīvās patiesības realitāti. Tā ir patiesība, un punkts. Bībelē ir vien dažas rakstvietas, kas ir tik krasi pretējas relativisma uzskatiem kā šī.

Tajā pašā laikā pastāv arī pilnīgi citādāks elements. Patiesība ir Persona. Pie patiesības nonākam, pateicoties attiecībām ar Personu. Šī ir radikāli atšķirīga ideja salīdzinājumā ar to, ka patiesība ir vien faktu kopums. Jēzus, cilvēcīga būtne, ir patiesība; tādējādi, ja jūs vēlaties uzzināt patiesību, jums jāpazīst Jēzus.

Kā iepriekš rakstītais palīdz izprast Kristus sacīto Jāņa 17:3? _____

Tomēr jāuzmanās attiecībā uz šo uzskatu, ka mūsu reliģijas vienīgā nozīme ir attiecības ar Dievu, jo būtībā ikvienam ir attiecības ar Dievu. Arī tie, kas noliedz Dieva esamību, dzīvo attiecībās ar Viņu. Pilātām bija attiecības ar Jēzu; tāpat arī citiem. Pat sātānam ir attiecības ar Jēzu – viņš Viņu ienīst. Evaņģēlijs nav aicinājums izveidot attiecības ar Jēzu, bet nodoties un atdot savu dzīvi Viņam. Piemēram, Nikodēmam bija attiecības ar Jēzu, līdz ar to viņš drīz vien nodeva Kristus savu dzīvi un visu, kas viņam bija. Lūk, kādas attiecības nepieciešamas mums visiem!

Nav šaubu, ka jums ir attiecības ar Jēzu. Pajautājiēt sev: kādas attiecības man ir ar Jēzu? Kā tās iespējams uzlabot? _____

GARS UN PATIESĪBA

„Bet, kad nāks Viņš, Patiesības Gars, Tas jūs vadīs visā patiesībā” (Jāņa 16:13).

Ņemot vērā vakardienas lasījumu, kļūst skaidri saprotams, ka Svētā Gara darbs ir norādīt mums ceļu pie Kristus un palīdzēt mums Viņā dzīvot. „Kad nu nāks Aizstāvis, ko Es jums sūtīšu no Tēva, Patiesības Gars, kas iziet no Tēva, Tas dos liecību par Mani” (Jāņa 15:26).

Ieklausieties šajā dziļdomīgajā ieskatā: „Bez Svētā Gara pastāvīgas klātbūtnes un palīdzības vārda sludināšana nebūs veiksmīga, jo Viņš ir vienīgais sekmīgais dievišķās patiesības Skolotājs. Patiesība pamodinās sirdsapziņu un pārveidos dzīvi tikai tad, kad sirdi to pavadīs Svētais Gars. Cilvēks var gan pasludināt Dieva Vārdu burtiski, var smalki zināt visas tā pavēles un apsolījumus, bet, ja to neapgaismos Svētais Gars, tad neviena dvēsele nekritīs uz Klints un netiks satriekta” (Elena Vaita, „Laikmetu ilgas”, 555.lpp.).

Ko Elena Vaita iepriekšminētajā tekstā uzsver attiecībā uz Svētā Gara darbu?

Svētā Gara darbībā varam novērot gan objektīvo, gan subjektīvo Patiesības aspektu. Ierodas Gars, un Viņš liecina par Jēzu un „liks pasaulei izprast grēku, taisnību un tiesu” (Jāņa 16:8). Tie ir reāli fakti par pasauli, Dievu un realitāti.

Tajā pašā laikā, Svētā Gara darbs neaprobežojas tikai ar šo patiesību iemācīšanu cilvēkiem. Pēc šo faktu aptveršanas mūsu dzīvei jātop izmainītai. Šī objektīvās un mūžīgās patiesības mums palīdzēs vienīgi tad, ja tās izmainīs katra dzīvi, un, kā rakstīja Elena Vaita, daļa no šī procesa (iespējams, vissvarīgākā) ir tikt satriektiem pret Klinti (skat. Ps.51:17).

Kā jūs tikāt satriekti (vai jūs kādreiz esat bijuši satriekti)? Kas notika? Kādas pārmaiņas norisinājās? Ko jūs no šīs pieredzes sapratāt par dzīvi, ciešanām un Dievu? Vai ir vēl kādas mācības, kuras jums nepieciešams apgūt? _____

„NO VISAS SIRDS”

„Kad jūs Mani meklēsīt, jūs Mani atradīsīt. Ja jūs no visas sirds Mani meklēsīt” (Jer.29:13).

„No visas sirds” nozīmē „patiesi” – patiesi gan darbos, gan rīcībā. Vārds „patiesi” radies, apvienojot divus latīņu vārdus – „sine” (bez) un „cera” (vasks). Acīmredzot pagātnē negodīgi skulptori slepeni izlaboja savu darbu nepilnības un plaisas, izmantojot vasku, kas, protams, nav noturīgs. Lidz ar to radies vārds „patiesi”, kas nozīmē būt īstam un patiesam, ne samākslotam. Tas nozīmē runāt vai rīkoties „no visas sirds” un tiešām tā arī domāt.

Izlasiet 2.Laiku 25:2. Kas šajā rakstvietā teikts? Kādi būtiski punkti izcelti atiecībā uz to, kas ir mūsos? _____

Ebreju vārds, kas dažās Bībeles versijās tulkots kā „nevainojams”, radies no vārda saknes „slm” (no kā radies arī vārds „shalom”). Pamatā tas nozīmē „pilns”, „pabeigts” vai „mierā”. Tātad mēs lasījām par ķēniņu, kurš rīkojās pareizi, bet kura sirdī nebija pareizie nolūki. Viņš nebija paties savā rīcībā. Tas parāda iespēju, ka cilvēks var darīt labas lietas nepareizu iemeslu dēļ. Lai gan dažreiz mums var izdoties maldināt citus un pat sevi, mēs nekad neapmānīsim Dievu. Interesanti, ka, aizlūdzot par savu dēlu, pirmais, ko Dāvids lūdza, bija, lai viņš dabūtu „nedalītu sirdi” (1.Laiku 29:19).

Patiesums ir ļoti svarīgs, jo cilvēkam, kurš nav paties, kura sirds nav nodevusies patiesībai un taisnībai, ir dalīta sirds. Pavisam noteikti var apgalvot, ka vēl kaut kas ietekmē šādu cilvēku, un, kamēr viņš no tā neatbrīvojas, nepārrauj šīs saites un atvēl tām kaut nelielu vietu, sirds nevar būt „slm” – pilnīga vai nevainojama Dieva priekšā. Tātad galvenais ir pilnīga atdošanās Kungam, pilnīga atteikšanās no sevis. Tas nav viegli; tiešām, lai tas varētu notikt patiesi, kā lasījām vakar, nepieciešams tapt salauztam uz Klints.

Cik patiesi jūs esat savā ticībā? Šeit nav runa par īslaicīgām šaubām vai dziļiem, neatbildētiem jautājumiem (katram ik pa laikam uznāk šaubas, un visus mūs dziļi, neatbildēti jautājumi), nedz arī par cīņu ar grēku. Šeit runa ir par jūsu sirdi. Vai tā ir pilnīgi ziedota Dievam, vai tā ir „pilnīga” Viņa priekšā vai arī dalīta, gribot gan Dievu, gan kaut ko pasaulīgu? Ja atbilde ir otrais variants, kādi lēmumi jums jāpieņem? _____

NOCIETINĀTĀ SIRDSAPZIŅA

Pagājušajā nedēļā lasījām par to, ka Jēzus izteica skarbus vārdus par rakstu mācītāju un farizeju neīsto „taisnīgumu” (skat. Mat.23:27), nodēvējot viņus par liekuļiem. Oriģinālvalodā vārds „liekulis” (hupokrites) nozīmē „aktieris”. Jēzus viņiem darīja zināmu, ka spēj saskatīt viņu iekšējās izjūtas un slepenos grēkus. Gandrīz šķīta, ka viņš tiem saka: „Jūsu rīcība ir pretrunā ar iekšējo stāvokli, it kā jūs piedalītos teātra uzvedumā. Vai jūs vispār spējat būt īsti?” Jēzus arī sacīja: „Pareizi Jesaja par jums, liekuļiem, ir pravietojis, kā ir rakstīts: šī tauta godā ar lūpām Mani, bet viņu sirds ir tālu no Manis” (Marka 7:6). Šo vārdu nozīme ir skaidri noprotama.

Izlasiet 1.Tim. 4:2 un Titam 1:15. Par kādu būtisku aspektu Pāvils runā? Svētais Gars ar mums kontaktējas, tieši uzrunājot mūsu sirdsapziņu. Kas ar mums notiek, ja nepārtraukti rīkojamies nepareizi? _____

Nav šaubu – jo ilgāk turpinām dzīvot ļaunumā un darīt to, ko apzināmies kā nepareizu, jo piesārņotāka kļūst mūsu sirdsapziņa un mēs aizvien attālināmies no Patiesības. Vēlreiz jāuzsver: lai taptu glābti, jums var būt pat ļoti daudz zināšanu. Diemžēl gala laika ugunis apris daudzus, kuri zināja vairāk par glābšanai nepieciešamo objektīvo patiesību daudzumu. Bet, kā teikts jau iepriekš, objektīva patiesība pati par sevi nav Gara auglis. Mums nepieciešams nest tādu augli, kas ir dzīvē īstenota patiesība.

Izlasiet Ebr. 5:14 un Jāņa 7:16,17. Kā šīs rakstvietas palīdz gūt labāku izpratni par patiesību kā Gara augli? _____

Kāda ir jūsu pieredze attiecībā uz „nocietinātu sirdsapziņu”? Cik ilgs laiks pagāja, līdz darbība, kas sākotnēji nocietināja jūsu sirdsapziņu, to vispār vairs neietekmēja? Kādēļ tā notika? Kādēļ garīgajai dzīvei tas ir tik bīstami? _____

DZĪVOT PATIESĪBĀ

„Es ļoti priecājos, ka esmu atradis starp javiem bērniem tādus, kas dzīvo patiesībā pēc pavēles, ko no Tēva esam saņēmuši” (2.Jāņa 4). „Ja mēs sakām, ka mums ir sadraudzība ar Viņu un dzīvojam tumsībā, tad melojam un nedarām patiesību” (1.Jāņa 1:6). Kādi svarīgi aspekti attiecībā uz to, ko nozīmē glābjošas attiecības ar Jēzu, tiek atspoguļoti abās iepriekšminētajās rakstvietās? _____

Patiesība kā Gara auglis nav tikai tas, ko zinām, bet gan ko darām. Dzīvot Dieva gaismā nozīmē ko vairāk par zināšanām. Palūkosimies, kā dzīvošanu tumsībā skaidro Jānis: „Kas teicas esot gaismā un ienīst savu brāli, ir vēl aizvien tumsībā. Kas mil savu brāli, paliek gaismā, un piedauzības nav viņā; bet, kas savu brāli ienīst, ir tumsībā un dzīvo tumsā un nezina, kurp tas iet, jo tumsa ir aptumšojusi viņa acis” (1.Jāņa 2:9-11).

Tātad dzīvošana gaismā, dzīvošana patiesībā nozīmē ko vairāk kā vienīgi desmit baušļu ievērošanu, vismaz saskaņā ar rakstīto likumu. Galu galā, kad viss ir pateikts un izdarīts, vai dzīvošanu patiesībā pamatā neparāda tas, kā attiecamiem pret citiem, kādi mēs esam saskarsmē ar līdzcilvēkiem? Ja esam skarbi, dusmīgi, nepiedodoši, atriebīgi, naidīgi, nelīdzjūtīgi, ja pret citiem attiecamiem kā pret lietām, ja izmantojam citus pašlabuma gūšanai, tad dzīvojam tumsībā – neatkarīgi no tā, cik stingri ievērojam Sabatu, cik uzticīgi sekojam veselības mācībai, cik kaislīgi sludinām savu ticību Jēzum, maksājam desmito tiesu, apmeklējam dievkalpojumus. Zināmā mērā ir daudz vieglāk iemācīties pareizo doktrīnu un teoloģiju nekā būt laipniem, nesavtīgiem un dāsniem pret citiem, vai ne tā?

Pārdomājiet, kāda saskarsme ar cilvēkiem jums bijusi pēdējo divdesmit četru stundu laikā. Kā jūs pret viņiem attiecāties? Kādus vārdus lietojāt? Cik ērti jūs justos, ja zinātu, ka jūsu attieksme un rīcība attiecībā uz šiem cilvēkiem tiktu publiskota (nesatraucieties, kādu dienu tas arī notiks; skat. Mat.10:26). Ko jūsu sniegtās atbildes liecina par nepieciešamajām pārmaiņām jūsu dzīvē? _____

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Ne darba ilgums, bet parādītā labprātība un uzticība ir tā, kas darbu dara Dievam pieņemamu. Jebkurā kalpošanā tiek prasīta pilnīga atteikšanās no sevis. Vismazākais pienākums, kas veikts ar patiesu attieksmi, aizmirstot sevi, ir Dievam patīkamāks nekā vislielākais darbs, kuru sabojājusi pašlabuma meklēšana. Viņš raugās, cik daudz Kristus gara mēs sevī uzturam un cik daudz Kristus līdzības mūsu darbs atklāj. Viņš vairāk vērtē mīlestību un uzticību, ar kādu strādājam, nekā padarītā daudzumu” (Elena Vaita, „Kristus līdzības”, 250.lpp.).

„Kalpošana, kas veikta no patiesas sirds, saņems lielu atalgojumu. Tēvs, kas redz pat visslēptākās lietas, Pats to atklāti apbalvos. Raksturs tiek veidots, balstoties uz dzīvi, kuru pavadām Kristus žēlastībā. Dvēselē sāk atjaunoties tās sākotnējais skaistums. Tiek piešķirtas Kristus rakstura īpašības, un raksturs sāk izstarot Dievišķo attēlu. To cilvēku sejas, kas dzīvo un strādā ar Dievu, pauž debesu mieru. Tās ieskauj debesu atmosfēra. Šim dvēselēm ir sākusies Dieva valstība. Viņiem pieder Kristus prieks, prieks būt par svētību cilvēcei. Viņiem pieder gods būt pieņemtiem Kunga kalpošanā; viņiem tiek uzticēts Viņa vārdā veikt Dieva darbu” (Elena Vaita, „The Adventist Home”, 535.lpp.).

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Vai patiesība kaut kādā veidā var būt relatīva? Citiem vārdiem sakot, vai iespējams, ka kādā situācijā tā var arī nederēt? Pamatojiet savu atbildi. Vai iespējams, ka ir zināmas patiesības, kas varētu būt relatīvas, turpretī citas tādas būt nevar?

2. Pakavējieties pārdomās par to, ko nozīmē būt patiesiem savā ticībā. Lai cik būtisks ir patiesums, kādēļ ar to nepietiek? Galu galā, šķiet, ka cilvēki, kas sev piestiprina spridzekļus un uzspridzinās, to dara ar patiesām jūtām. Kas vēl ir nepieciešams?

3. Ja patiesība ir kas vairāk par zināšanām, kādēļ ir tik svarīgi pavadīt laiku, lasot Vārdu? Kādos veidos varam iemācīties lasīt un pētīt Biblii tā, lai tur atrodamā Patiesība mūsu katra dzīvi ietekmētu un mainītu uz labo pusi?

4. Kā iespējams palīdzēt cilvēkam, kura sirdsapziņu grēks ir nocietinājis tik lielā mērā, ka viņš neizjūt vajadzību pēc palīdzības?

5. Sabatskolas grupās pārrunājiet šādu jautājumu: Kas ir labāk – darīt kaut ko labu nepareizu iemeslu dēļ, vai darīt kaut ko sliktu ar pareiziem motīviem?